

освіти як основа формування людського капіталу, орієнтованого на лідерство. Актуальні проблеми сталого розвитку, 2(1), 7-13.

5. Балабуха, К. Є. (2026). Інтелектуалізація системи управління розвитком підприємств на основі штучного інтелекту в умовах цифрової економіки. Здобутки економіки: перспективи та інновації, (28).

6. Гнатенко, І. А., & Рубежанська, В. О. (2016). Теоретико-методологічні аспекти визначення специфічних ознак регіонального ринку праці. Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, (6), 36-39.

УДК 005.35:005.21:005.334

Ольшанський Г. В., здобувач PhD
Київський національний університет
технологій та дизайну

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ

Резильєнтність як здатність системи протистояти шокам, адаптуватися до змін і відновлюватися після криз стає ключовим чинником довгострокового функціонування корпорацій. Формування стратегічних напрямів корпоративного управління з урахуванням принципів резильєнтності є важливим науковим і практичним завданням. У контексті сучасних викликів доцільно виокремити такі стратегічні напрями корпоративного управління в умовах резильєнтності [1-4]:

1. Інтеграція ризик-орієнтованого підходу в систему управління – передбачає ідентифікацію, оцінювання та мінімізацію ризиків на всіх рівнях управління.

2. Цифровізація корпоративного управління – є важливим драйвером підвищення адаптивності компаній. Використання технологій штучного інтелекту, великих даних, аналітичних платформ (BI-систем) сприяє підвищенню якості управлінських рішень.

3. Орієнтація на ESG-принципи та сталий розвиток – сприяє формуванню довгострокової вартості бізнесу та підвищенню його стійкості.

4. Гнучкість організаційних структур та децентралізація управління - ієрархічні моделі поступово замінюються мережевими та матричними структурами, що забезпечують швидке прийняття рішень.

5. Розвиток людського капіталу та лідерства – необхідність формування компетентностей у сфері антикризового управління, цифрових навичок та стратегічного мислення.

6. Інституціоналізація антикризового управління – резильєнтність передбачає створення системи антикризового управління як невід’ємної складової корпоративної стратегії, що включає розробку сценаріїв реагування

на кризи, формування резервів та забезпечення безперервності бізнес-процесів.

7. Інтеграція стратегічної аналітики та data-driven управління – прийняття управлінських рішень на основі даних забезпечує підвищення точності прогнозування та ефективності стратегічного планування.

Таким чином, стратегічні напрями корпоративного управління в умовах резильєнтності формуються під впливом глобальних трансформацій та потреби забезпечення довгострокової стійкості бізнесу.

Література

1. Бобринцев П. В. (2025). Управління резильєнтністю підприємств у контексті стратегічних викликів бізнес-середовища: теоретичний аспект. Бізнесінформ, 8, 333-342. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-8-333-342>

2. Дідур, Г., & Молдун, І. (2024). Методологічні основи корпоративного управління підприємством. Економіка та суспільство, (67). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-87>

3. Дякун, А. (2025). Система корпоративного управління підприємств торгівлі та шляхи її удосконалення. Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія «Економічні науки», (2 (116), 176-183. <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2025-2-25>

4. Залюбовська, С., Фурман, С., & Грущенко, О. (2023). Теоретичні аспекти розвитку корпоративного управління в сучасних реаліях. Сталий розвиток економіки, (2(47), 70-76. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-4710>

Крахмальова Н.А. кен., доц., доцент кафедри менеджменту
Слонопас В.В. аспірант кафедри менеджменту
Київський національний університет
технологій та дизайну

УПРАВЛІНСЬКІ ДОМІНАНТИ СИНЕРГІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ В БІЗНЕС-СИСТЕМІ

Управлінські домінанти синергії підприємницького потенціалу в бізнес-системі формуються в умовах зростаючої складності економічного середовища та необхідності інтеграції різномірних ресурсів, компетенцій і управлінських підходів. Сучасне підприємництво дедалі більше функціонує як багаторівнева система, у якій результативність визначається не окремими елементами, а характером їх взаємодії. У цьому контексті синергія виступає як ефект, що перевищує суму індивідуальних можливостей складових системи, забезпечуючи підвищення ефективності, інноваційності та стійкості бізнесу.